

Την ώρα που ο Τραμπ ετοιμάζει το πραξικόπημά του, το Δημοκρατικό Κατεστημένο θέλει να συγκατοικήσει με τους Ρεπουμπλικάνους και επιτίθεται...στην Αριστερά !

Του Γιώργου Μητραλιά

Ενώ οι πραξικοπηματικές προετοιμασίες του Τραμπ προχωρούν κανονικά, οι Ηνωμένες Πολιτείες αρχίζουν να παίρνουν την πρώτη γεύση μιας δυαδικής εξουσίας τόσο πρωτόγνωρης όσο και υποσχόμενης μεγάλης ανατροπής. Πράγματι, ενισχυμένος από την υποστήριξη των 72 εκατομμυρίων Αμερικανών που τον ψήφισαν στις πρόσφατες εκλογές, ο Τραμπ που διατηρεί πάντα υπό τον πλήρη έλεγχό του το Ρεπουμπλικανικό κόμμα, δείχνει ξεκάθαρα ότι γράφει στα παλιά του τα παπούτσια τα νομικίστικα επιχειρήματα των Δημοκρατικών αντιπάλων του, και προτιμά να οργανώνει τη δικιά του κρατική « νομιμότητα » που θεμελιώνεται όχι σε δημοκρατικούς ευσεβείς πόθους αλλά σε πολύ πιο τραχιά και υλικά « επιχειρήματα ». Με λίγα λόγια, ενώ οι αντίπαλοί του αγορεύουν περί της « δύναμης της αμερικανικής δημοκρατίας », ο Τραμπ ολοκληρώνει τώρα τις δικτατορικές του ετοιμασίες που άρχισε το 2016 και συνέχισε σε όλη τη διάρκεια της προεδρίας του...

Ωστόσο, είναι γεγονός ότι ακόμα και σήμερα που οι αντιδημοκρατικές διαθέσεις του Τραμπ βγάζουν μάτια, τα μεγάλα διεθνή ΜΜΕ αδυνατούν να κατανοήσουν τι συμβαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες. Και όμως, αυτός ο αμερικανός φασίζων Καλιγούλας που είναι ο Ντόναλντ Τραμπ δεν έκρυψε ποτέ τις δικτατορικές του προθέσεις. Έκανε πάντα ό,τι μπορούσε -με λόγια και με έργα- για να αποκαλύψει τις ξεκάθαρα αυταρχικές αν όχι φασιστικές φιλοδοξίες του και να μας προειδοποιήσει ότι στερείται παντελώς του παραμικρού ηθικού ενδοιασμού, καθώς και ότι προτίθεται να κάνει τα πάντα για να παραμείνει γατζωμένος στην εξουσία όσο γίνεται περισσότερο...(1)

Γιατί λοιπόν αυτή η εθελουφλία που μάλιστα συνεχίζεται εδώ και τέσσερα χρόνια; Και γιατί αυτή η τάση για αυτοκτονία της γηραιάς αμερικανικής (αστικής) δημοκρατίας; Η απάντηση σε όλα αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα θα μπορούσε να βρίσκεται σε αυτά που σκέφτονται και κάνουν σήμερα οι πιο εξέχοντες πάτρונες αυτής της αμερικανικής (αστικής) δημοκρατίας, και πριν από όλους το Δημοκρατικό της Κατεστημένο. Λοιπόν, τι φαίνεται να απασχολεί περισσότερο τους ηγέτες του Δημοκρατικού κόμματος την επαύριο των προεδρικών εκλογών που κέρδισε ο υποψήφιος τους Τζο Μπάϊντεν; Είναι μήπως η άρνηση του Τραμπ να παραδεχτεί την ήττα του; Η πρόθεσή του να παραμείνει γατζωμένος στην εξουσία; Η άρνησή του να προχωρήσει σε μια ειρηνική και “πολιτισμένη” μεταβίβαση εξουσίας; Τα δικτατορικά του σχέδια; Ή μήπως η σύγκλιση της υγειονομικής, οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής κρίσης ιστορικών διαστάσεων που πρέπει να αντιμετωπίσει ο νέος πρόεδρος της χώρας;

Όχι, όσο απίστευτο κι αν φαίνεται, οι ηγέτες του Δημοκρατικού κόμματος -καθώς και τα μεγάλα ΜΜΕ που τους στηρίζουν- δεν δείχνουν να τους απασχολούν κατά απόλυτη προτεραιότητα όλα αυτά τα γιγάντια προβλήματα και αυτό επειδή δείχνουν να έχουν εντελώς άλλες έγνοιες : Πώς να επιτεθούν, ακόμα και βίαια, στην Αριστερά, κατηγορώντας την ως υπεύθυνη για την αποτυχία του κόμματος στις εκλογές της 3ης Νοεμβρίου για την ανανέωση των εδρών της Βουλής και της Γερουσίας !

Φυσικά, δεν είναι τυχαίο ότι *εκείνοι που εξαπέλυσαν αυτό το μπαράζ επιθέσεων ενάντια στην Αριστερά είναι οι Ρεπουμπλικάνοι αποστάτες, όπως π.χ. ο πρώην κυβερνήτης του Οχάϊο John Kasich, που προορίζονται να παίξουν πρωταγωνιστικό ρόλο στη μελλοντική κυβέρνηση Μπάϊντεν για να ενσαρκώσουν το άνοιγμα στο Ρεπουμπλικανικό κόμματος που τόσο διακαώς επιθυμεί το Δημοκρατικό Κατεστημένο.*(2) Για όλο αυτόν τον -επονομαζόμενο "κεντρώο"- καλό κόσμο, αιτία της οδυνηρής ήττας των Δημοκρατικών ήταν ο "εξτρεμισμός" της Αριστεράς του κόμματος που ενσαρκώνουν οι προγραμματικές της προτάσεις όπως το Green New Deal, η Medicare for All (ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους), η δραστική φορολόγηση των υπερ-πλούσιων ή από-χρηματοδότηση της αστυνομίας.

Δεν εκπλήσσει βέβαια που η αλήθεια είναι διαμετρικά αντίθετη από εκείνη που επικαλούνται οι -δεξιότατοι- κατήγοροι της Αλεξάντρια Οκάσιο-Κορτέζ και των συντρόφων της. Απόδειξη; Μα, το γεγονός ότι το σύνολο (100%) των Δημοκρατικών υποψηφίων που υποστήριζαν την Medicare for All και σχεδόν όλοι (99%) που υπερασπίζονταν το Green New Deal εξελέγησαν ενώ όλοι οι ηττημένοι είχαν ταχθεί εναντίον. Και κυρίως, *όλες οι νεαρές βουλευτρίες της διάσημης « Squad » (Alexandria Ocasio-Cortez, Rashida Tlaib, Ilhan Omar et Ayanna Pressley) επανεξελέγησαν θριαμβευτικά, παρά τη λυσσασμένη αντίδραση της Wall Street και των Κατεστημένων τόσο των Ρεπουμπλικάνων όσο και των Δημοκρατικών, με ποσοστά που φτάνουν και ξεπερνούν το 70 %.* Εξάλλου, έρχονται τώρα να τις ενισχύσουν στο Κοινοβούλιο νεοεκλεγμένοι Σοσιαλιστές βουλευτές, μεταξύ των οποίων και η

εξαιρετικά ριζοσπαστική Αφρο-αμερικανίδα δημεγέρτησα **Cori Bush** που εξελέγη στο άκρως Ρεπουμπλικανικό Μισούρι με το συντριπτικό 79% των ψήφων%. Και έτσι, για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας, είναι τώρα που οι νεοεκλεγμένες και οι νεοεκλεγμένοι ριζοσπάστες σοσιαλιστές βουλευτές θα μπορέσουν να σχηματίσουν μια ευάριθμη, μαχητική και πολλά υποσχόμενη κοινοβουλευτική ομάδα...

Νάμαστε λοιπόν μπροστά στη βαθύτερη αιτία όλων αυτών των, από πρώτη άποψη εντελώς ακατανόητων, συμπεριφορών και πράξεων του Δημοκρατικού Κατεστημένου και των μεγάλων αμερικανικών και διεθνών ΜΜΕ. Δεν είναι ότι όλοι δαύτοι είναι τυφλοί, ότι δεν βλέπουν την επερχόμενη καταστροφή. Είναι μάλλον πως δεν θέλουν να δουν, πως προτιμούν να μην μιλάνε ανοικτά -παρόλο τον πανικό που τους διακατέχει- καθώς το ζητούμενο είναι να προστατέψουν με νύχια και με δόντια το (αστικό και καπιταλιστικό) κοινό τους σπίτι, που χτίστηκε υπομονετικά στη διάρκεια δυο και περισσότερων αιώνων από τις Ρεπουμπλικάνικες και Δημοκρατικές ελίτ του αμερικάνικου δικομματισμού ! **Ένα κοινό σπίτι που ελπίζουν πάντα να διασώσουν στο όνομα της κοινότητας των ταξικών τους συμφερόντων, χάρη -μεταξύ άλλων- και στα ανοίγματα του Μπάϊντεν στον, όπως δήλωσε,...** « παλιόφιλό του » πρόεδρο της Γερουσίας και δεξί χέρι του Τραμπ σε όλες τις αντιδημοκρατικές και αντισυνταγματικές του αθλιότητες Mitch McConnell.

Με όλα αυτά υπόψη μας, η επίθεση του Δημοκρατικού Κατεστημένου στην Αριστερά δεν έχει τίποτα το ακατανόητο επειδή, ανεξάρτητα από το αν πετύχουν η αποτύχουν οι πραξικοπηματικές φιλοδοξίες του Τραμπ, **ο εχθρός που πρέπει να συντριβεί από αυτό τον καλό κόσμο θα είναι πάντα η Αλεξάντρια Οκάσιο-Κορτέζ και οι σύντροφοί της** επικεφαλής του μεγάλου κοινωνικού κινήματος της ριζοσπαστικής αμερικανικής νεολαίας που ενέπνευσε και έπλασε αυτή η αμερικανική « ιδιοτροπία » που είναι ο ανεξάρτητος

σοσιαλιστής γεροσιαστής **Μπέρνι Σάντερς**. Και αυτό επειδή μόνον αυτή η νεαρή ριζοσπαστική αμερικανική Αριστερά θέλει και μπορεί να μπει επικεφαλής του λαϊκού κινήματος αντίστασης στα αντιδημοκρατικά και πραξικοπηματικά σχέδια και ενέργειες του Τραμπ. Όπως εξάλλου, μόνον αυτή η ίδια ριζοσπαστική αμερικανική Αριστερά θέλει και μπορεί να εναντιωθεί με όλα τα μέσα στη νεοφιλελεύθερη συγκατοίκηση Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικανών, που ενσαρκώνει η διαβόητη κυβέρνηση Μπάιντεν-Μιτς ΜακΚόννελ που τόσο εύχεται η Γουώλ Στρητ και οι αστικές ελίτ της χώρας.

Και η ευρωπαϊκή αριστερά ; Τι λέει και τι κάνει για όλα αυτά ; Δυστυχώς, συνεχίζει να μένει απαθής, να μην εκδηλώνει την παραμικρή έμπρακτη αλληλεγγύη σε όλες και όλους εκείνους που αγωνίζονται στις Ηνωμένες Πολιτείες περισσότερο παρά ποτέ και για εμάς τους ίδιους, για ολόκληρη την ανθρωπότητα και τον πλανήτη της. Ή όπως το έλεγε τόσο σωστά ο Τσε Γκεβάρα, « πολεμάνε στην πιο σπουδαία από όλες τις μάχες, επειδή ζουν στην κοιλιά του κτήνους » ! Άραγε μέχρι πότε σύντροφοι ; Το πράγμα επείγει αφάνταστα και είναι και προς το δικό σας συμφέρον...

Σημειώσεις

1. Βλέπε επίσης το προηγούμενο άρθρο μας « *Με τον Τραμπ να αρνείται να φύγει -Η απειλή του εμφυλίου πλανιέται τώρα πάνω από τις ΗΠΑ* » : <https://www.contra-xreos.gr/arthra/1465-me-ton-tramp-arneitai-na-fygei-i-apeili.html>

Και επίσης, δυο άρθρα γραμμένα τον Μάρτιο και τον Οκτώβριο 2019 με τους εύγλωττους τίτλους: **«Οι Ηνωμένες Πολιτείες ένα βήμα πριν την εμφύλια σύρραξη»**

(<https://www.contra-xreos.gr/arthra/1407-oi-inomenes-politeies-ena-vima-prin-tin-emfyliia-syrraksi.html>), και **“Το φάσμα του εμφυλίου πλανιέται ήδη πάνω από τις ΗΠΑ!”** (<https://www.contra-xreos.gr/arthra/1375-civil-war.html>)

Γενικότερα, τα άρθρα μας εδώ και τουλάχιστον δυο χρόνια, δεν αρκούσαν να προειδοποιούν για τα αντιδημοκρατικά και δικτατορικά σχέδια του Τραμπ, αλλά και περιέγραφαν συχνά λεπτομερώς αυτά που βλέπουμε να συμβαίνουν τώρα στις ΗΠΑ μπροστά στα μάτια μας...

2. Η υπόθεση της επονομαζόμενης επιχείρησης **“Lincoln Project”** είναι πολύ διδακτική για τη βούληση των Δημοκρατικών ηγετών να προετοιμάσουν τη συγκατοίκηση με τους Ρεπουμπλικάνους. Χρηματοδοτημένο από το Δημοκρατικό κόμμα με πάνω από 70 εκατομμύρια δολάρια, η επιχείρηση Lincoln Project που συσπείρωνε μερικές αντιφρονούσες προσωπικότητες του Ρεπουμπλικανικού κόμματος, είχε για αποστολή να ανοίξει ρωγμές στην εκλογική βάση αυτού του κόμματος. Παρά την τεράστια διαφήμισή του από τα μεγάλα ΜΜΕ που πρόσκεινται στους Δημοκρατικούς, η αποτυχία του ήταν πασιφανής : Οι Ρεπουμπλικάνοι που ψήφισαν τον Τραμπ ήταν το 2020 περισσότεροι από ότι το 2016 (93 % έναντι 90%) ! Πράγμα που δεν εμπόδισε αυτούς τους Ρεπουμπλικάνους αντιφρονούντες να επιτεθούν βίαια -με την ενθάρρυνση των Δημοκρατικών ηγετών- στην αριστερά του κόμματος η αμαρτία της οποίας ήταν ότι συνέβαλε όσο κανείς άλλος στη νίκη του Μπάιντεν...

Μετάφραση από τα Γαλλικά

Πηγή: www.contra-xreos.gr